

පසුබිම

"කගේ අවියේ බලෙන් මරණය වැළඳලා පියවර දකුණු එඩුවා අගේ කළ වරයන් බොහොමක් ලොවේ මේ ඉරණම ම දකුණු වූයේ මිලිබදුව සිටිනකොට මගේ දෑ ගිනිතායය එඩුවා මගේ පියවරක් මගේ ඒ මුහු වැලට අගේ මුහු අරයට පැමිණි"

1959 මෝඩාරානායක සානනය සිදු වූ අවස්ථාවේදී යූ. ඒ. එස්. පෙරේරා කිව්වත් විසින් ඉරුවා ලංකාදීපයේ පළාතට ලද අනුවේදිය යොකාලාපයක අවසාන කවයයි ඒ. -අගේ කළ

බුහුමනට පාත්‍රවිය යුතු බුරුමයේ විරෝධාකල්ප

වරයන් බොහොමක් "යනුවෙන් එදා හැදින්වුණු 1959 ට පෙර දකුණු ආසියා කලාපයේ දේශපාලනට හොඳුරු වූ නායකයන් සිරියේ දෙදෙනෙකු පමණි. දේශපාලන සානන සාමාන්‍ය මගින් සානනවලටත් වඩා සුලභ වන්නට පටන් ගත්තේ 1970 දශකයට පසුවය. ඒ කාලය තුළ සානන සංස්කෘතියේ මුල් ගත ගත්තේ දකුණු ආසියාවයි. මේ ඉරණමට හොඳුරු වූ ප්‍රධාන නායක නායිකාවන් අතර ඉන්දියා ගාන්ධි හා රටීම් ගාන්ධි, ශ්‍රී ලංකාවේ ජනාධිපති ආර්. ප්‍රේමදාස, විපක්ෂ නායක අමරසේනවර්මා ඇතුළු පිරිසද සමඟ පක්ෂවාදයේ සුළුපිරිමි අලි තෙන්නේ සහ බොහෝම අනෙකුත් මේ කළ හැකිය.

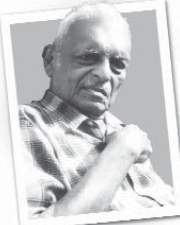
බුහුමන යටත් විජිත වාදයෙන් නිදහස ලැබූ දකුණු ආසියාවේ පළමුවන දේශපාලන සානන දෙක වූයේ බුරුමයේ අවුත් සාන් හා ඉන්දියාවේ මහත්මා ගාන්ධිත්ය.

අද අප කතා කරන්නේ ලොව පුරා කොට්ඨාශයන් ජනතාවගේ ප්‍රසාද සංවේදයට ලක්වෙමින් ගිවිස ඇසියායෙන් නිදහස් වූ අවුත්සාහයේ සු නිගේ දේශපාලන විවිධයේ ආරම්භය හා ප්‍රගතිය ගැනයි.

ලංකාවේ ලංකා සම සමාජ පක්ෂය ප්‍රථම අධිරාජ්‍ය විරෝධී දේශපාලන පක්ෂය බවට පත් වූ කාලයේම (1935 - 1938) බුරුමයේ තරුණ විප්ලවවාදී සන්ධානය බිහි වූයේය. -තනින්" හා "ඩොබොමා ඇසියෝන්" යන නම් වලින් හැඳින්වුණු මේ ව්‍යාපාරයේ නායකත්වය ගිමි වූයේ සන්ධානී මරණායකටය.

දෙවන ලෝක යුද්ධය ඇරඹීමත් සමඟම ඉන්දියානු ජාතික සංගමයේ සංවර්ධනය පවත්වන ලද්දේ බිහාර් ප්‍රාන්තයේ -රාමි ගාම් හිදීය. එම සමාජවාදීන්ට ශ්‍රී ලංකාවෙන් නිශාන්ත පිරිස දෙකක්ද සහභාගි වූහ. ලංකා සමසමාජ පක්ෂය නියෝජනය කළේ පිලිප් ගුණවර්ධන හා කුසුමා ගුණවර්ධනත්ය. ලංකා ජාතික සංගමයේ නියෝජිත පිරිස වේ. ආර්. ජයවර්ධන, පී. දී. ඇස්. ජයසේකර සහ ජේ. ඊ. අරේතුරුගේ යන නිදහසගෙන් සමන්විත විය.

බුරුමයේ ඩොබොමා ඇසියෝන් නියෝජනය කරමින් තරුණයන් 12 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත නියෝජිත පිරිසක් රාමි ගාම් සමුළුවට සහභාගි වූහ.

ඉන්දියාවේ බිරු පුලියානු විරු සේනාපති මහා මාධ්‍යවේදී ඇස්. පියසේන

එම නියෝජිත පිරිසේ නායකයා වූයේ එවකට 25 හැවිරිදි තරුණයෙක් වූ අවුත් සාන් ය.

ඩොබොමා ඇසියෝන් නියෝජිත පිරිස හා ලංකා සම සමාජ පක්ෂයේ නියෝජිත දෙපළ සමාන අදහස් බොහොමයක් ඉන්දියාවේ බිරු පුලියානු විරු සේනාපති මහා මාධ්‍යවේදී ඇස්. පියසේන මගින් මේ සමුළුවේදීය.

දෙවන ලෝක සංග්‍රාමය 1941 දෙසැම්බරයේදී ආසියාව ද -ආක්‍රමණය" කිරීමත් සමඟ බොහෝ රටවල දේශ දේශපාලන අන්තර්ගත ඇතිවන්නට පටන් ගැනුණි. ජපානුන් බුරුමය ආක්‍රමණය කළ විට බුරුමයට පුර්ණ නිදහස ලබාගැනීම සඳහා අවුත්සාහය ප්‍රමුඛ ඩොබොමා ඇසියෝනිය ජපානුන් සමඟ සාකච්ඡා ඇරඹුවේය.

එහෙත් ජපන් ආක්‍රමණිකයන් බුරුමය යටත් කර ගත්තේ ආපසු සාකච්ඡා නොවන බවත්, ඔවුන් බුහුමන යටත් වඩා දරුවූ පාලකයන් බවත් තේරුම් ගැනීමට බුරුම දේශ ජනවර්ග වැඩි කලක් ගත නොවීය. එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ බලසම්පන්න පැසිපික් විරෝධී සංවිධානයක් ඉස්මතු වීමයි. "පැසිපික් විරෝධී ජනතා නිදහස් සංගමය" (AFPFL) මේ සංවිධානය සන්තකව ගරුලා ව්‍යාපාරයක් වූ අතර එය ක්‍රියාත්මක වූයේ කැලබෝද හා මිලබූ ප්‍රදේශවලය.

"අර්ධ සන්තක" බලවේගයක් වූ මේ ලිගයේ නායකයා වූයේ එවකට 27 හැවිරිදි අවුත්සාහී ය. ඔහුට හමුදා නායක ජනරාල් "පදවිය" පිරිනමන ලද්දේ ලිගයේ උත්තරීතර මෝඩානු වෙසීයි. 1945 අගෝස්තු මාසයේ දී ජපානය යටත් විජිත සමඟම පැසිපික් විරෝධී ජනතා නිදහස් ලිගය එලිමහනට පිවිසියේ බුරුම ජනතාවගේ අසහනය නායකයන් ලෙසිනි.

යළිත් අන්තිම ආසියාවේ සිය පැරණි යටත් විජිතයන්ට ප්‍රවේශ වූ බුහුමන අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ පක්ෂවාදී රුකඩ ආණ්ඩු ඒ රටවල පිහිටුවා ගැනීමට ප්‍රයත්න ඇරඹූහ. බුරුමයේදී එවැනි

රුකඩ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගන්නා ලදී. එම රජයේ මහා ඇමති වූයේ උරා සෝ හැමෙක්තෙයි. ඔහු සම්ප්‍රදායික බුහුමන අන්තේ වාසිකයෙකි.

එහෙත් නියම බලය ඇත්තේ පැසිපික් ලිගයේ ජනතා ලිගයට බව වටහා ගත් බුහුමනයන් බුරුමයට නිදහස ලබාදීමට තවත් අතපසු කළ නොහැකි බව වටහාගත ලිගයට පුර්ව නිදහස් රජයක් පිහිටුවා ගැනීමට ඉඩ හැරියේ ය.

එම රජයේ නායකයා වූයේ 32 හැවිරිදි අවුත්සාහී ය.

බුහුමනය අනු දැනුම ඇතිව හෝ ගැටිලි හෝ කුමන්ත්‍රණ දියත් වන්නට පටන් ගත්තේ මෙතෙක් සිටිය. නායක අවුත්සාහී සහ ඔහුගේ කැබිනට් සභයන් 6 දෙනෙකු සානනය කරන

ලද්දේ ඇමති මණ්ඩල රැස්වීමත් පැවැත්වෙන අවස්ථාවේය.

නිදහස් ඉමේ සිදු වූ මේ බිසකරු සානනයෙන් බුරුමය පමණක් නොව මුළු ලෝකයම කම්පාවට පත්විය. (මේ අපරාධය ගැන වරදකරුවන් වූ නිරිපු මහ ඇමති උරා සෝ ව හා තවත් 12 දෙනෙකුට මරණ දඬුවම් නියම විය)

නිදහස් ඉමේදී නායකත්වය පිලිබද ඇති වූයේ විශාල හැසිරුණි. ඒ නිසාම පිරිමීමට තෝරා ගන්නා ලද්දේ මන්ත්‍රණ සභාවේ කතා නායකයා ලෙස කටයුතු කරමින් සිටි උරා හුන් ය.

1948 ජනවාරි 4 වැනිදා නිදහස ලැබූ බුරුමය පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයේ සාමාජිකත්වය ලබා ගොන්නෙන් අවුත් සාන් සානනයට බුහුමන රුකඩී උදව් කළේය යන හැඟීමක් AFPFL නායකත්වය තුළ තිබුණ නිසා බව කියනු ලැබේ.

නිදහස් උත්සවයේ පළමුවැනි කතාව කරමින් ඇමති උරා හුන් මෙසේ පැවසීය.

"බුරුමය අද ස්වාධීනත්වය ලබයි. එහෙත් අපේ රාජ්‍ය කොළඹේ නැති ඔරුවක් වැනිය. අපට අපේ නිදහස් කොඩිය මස කරන්නට සිදු වී ඇත්තේ අපේ දකුණු නායකයාගේ රුකිරියෙනි. සානනයක් විසින් මරා දමන ලද්දේ නායක අවුත්සාහී පමණක් නොව මුළු විශ්වයේම තරුණයෝ පවාය."

නිදහස් බුරුමයේ පළමු ඇමති මණ්ඩලය නම් කිරීමේදී උරා හුන් විසින් තම නියෝජ්‍ය නායකයා වශයෙන් තෝරා ගන්නා ලද්දේ "ජපනි හමුදාවේ -බ්‍රිගේඩියර් වරයෙකු" හා දේශපාලන අංශයේ ක්‍රියාකාරීකා වූ හේ වින් ය. නිදහස ලබා වැඩි දිනක් යාමට පෙර බුරුමයේ කැරලි කාර කණ්ඩායම් තුනකට මුහුණ දීමට ගව රජයට සිදු විය.

ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී බැරිමතුන් වූ කවේන් නෝබ්‍රිකයන් වෙතම රාජ්‍යයන් ඉල්ලා සන්තකව සටන් ඇරඹූ අතර ස්වාභාවික වාදය හා මොසිකිවාදය ද්‍රව්‍ය දෙකට වී සිටි කොමියුනිස්ට් වාදීන් සටන් දියත් කළේ "සුදු කොඩිය" හා "රතු කොඩිය" යන නම් වලිනි.

මේ කැරලි මර්දනය කිරීමේ වගකීම

පැවැත්වීමේ නියෝජ්‍ය ඇමතිව හා ස්වදේශ ඇමති පදවි දැරූ ජනරාල් හේ වින් ය.

රාජ්‍ය පාලනයට වඩා බොද්ධ ධර්ම ප්‍රචාරයට හැමුරු වූ උරා හුන් බලවත් සිවිල් යුද්ධයක් පවතිද්දී ද බොද්ධ ජානයන්තරය එක් රැස් කර ගනිමින් මණ්ඩලේ තුරවදී 6 වැනි ධර්ම සංඝායනාව පැවැත්වූ අන්දම ඉතිහාසගතය.

සිවිල් යුද්ධයක් පවතින රටක බොද්ධ "උපාසකයෙකුට" රාජ්‍ය නායකත්වය දැරීම ජෛනව බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නොවේ. ප්‍රතිඵලය වූයේ 1962 දී නියෝජ්‍ය ඇමතිව හේ වින් තම නායක උරා හුන් බලයෙන් පනකොට හමුදා රජයක් පිහිටුවා ගැනීමය.

සැලකිය යුතු තරමේ දේශපාලන පරිහනභාවයක් ඇති හේ වින් සිය හමුදා පාලනය "දඩබිබර" කර ගත්තේ ගත. කෙසේ වුවද ඔහුට "දක්ෂාගත යන්නට" සිදුවූයේ යම්තමින් ජයෝජිත විනාශය සමග වී දෙවන ලුතිනන්වරුන් වශයෙන් හමුදාවට බැලුම් කිසිම දේශපාලන අවබෝධයක් නැති "ගවරුකි"

හේ වින් රෝනාකුට් ව පදවියෙන් ඉවත් වූ පසු බලයට පැමිණියේද මේ කිසිම දේශපාලන ප්‍රදේශයක් නැති හමුදා නිලධාරී කැඳයි. මර්දනය ඇරඹුණේ එතැන් සිටය.

බුරුමය තුළ කරුණු මෙසේ සිදුවෙද්දී තවත් ප්‍රමුද්ධ බුරුම ජාතිකයෙක් විසින් කිරිනියට පත් වූයේ හෙමින් හෙමින් ය. උරා හුන් හේ රජයේ ප්‍රචාරකී ලෝක පදවිය දැරූ උරා හුන් කලකට පසු එක්සත් ජාතික බුරුම නිත්‍ය නියෝජිතයා වශයෙන් නිව්යෝක් තුරවට පිටත්කර ගරන ලදී.

හක්විමත් බොද්ධයකු සුභද්‍රලී උරා හුන්. එක්සත් ජාතිකයන් සංවිධානයේ "ඔහු" සාමාජිකයන්

Viru Daru Diriya Fund THE PASSING OF A MILESTONE

One quiet evening in the month of November 2006, against the backdrop of the raging civil war waged by the Tamil Tiger terrorists, a large number of patriotic Sri Lankans began to assemble at the Morleigh community hall in East Benteleigh, all with one objective in mind - to explore ways and means to assist the armed forces. At the time, hundreds of security personnel were dying in the battle fields daily and hundreds more were being injured, some even being maimed for life. News from the war front was dreadful.

burse financial assistance to the children of school going age from families of disabled and deceased soldiers. Collecting of funds began in earnest in January 2007. As was anticipated the ever-generous Sri Lankan community from Australia as well as in several other countries around the globe chipped in. Contacts were made with the 'SL Army Seva Vanitha Unit' which readily made available to us lists of deserving children.

They sacrificed lives and limbs to protect Sri Lanka

PLEASE HELP TO SECURE FUTURE OF THEIR CHILDREN

The meeting was graced by a special invitee - the celebrated Sri Lankan film actor-producer Deshabandu Satischandra Edirisinghe. Tears trickled down the cheeks of many members in the audience as the lyrics of the song "Muhudha Debakara...", drifted towards them over the loud speakers. Hearts began to throb while the trickles of tears developed into streams when scenes from a video clip taken at the battle front, was cast onto a screen. The mass outflow of sadness and compassion encouraged the audience even more in their determination to help out as best as they could. Thus was born the "Viru Daru Diriya" organization.

Around this time news reached us about a proposal by the same unit to establish a special school named "Senehasa" in Manning Town for the benefit of those children who suffered from mental and physical disabilities. A survey conducted then among affected Ranaviru families by medical personnel had revealed that as many as 350 or more children born to the families of soldiers during this period suffered from mental disabilities. Although

Right at the beginning, a target of \$ 100,000.00 was agreed upon. The prime focus was to dis-